

2. Diagonalisering.

Vi skal nå se på en sammenheng som i første omgang kan virke temmelig unyttig. Men du skal nok få bruk for den etter hvert!

Sammenhengen er slik:

La \mathbf{A} være en $n \times n$ -matrise med egenverdier $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n$ og tilhørende lineært uavhengige egenvektorer $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_n$.

Definer disse matrisene:

Egenvektor-matrisen

$$\mathbf{M} = [\mathbf{v}_1 \quad \mathbf{v}_2 \quad \cdots \quad \mathbf{v}_n]$$

og

Egenverdi-matrisen

$$\mathbf{D} = \begin{bmatrix} \lambda_1 & 0 & \cdots & 0 \\ 0 & \lambda_2 & \cdots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & \lambda_n \end{bmatrix}$$

Da er

$$\mathbf{A} \cdot \mathbf{M} = \mathbf{M} \cdot \mathbf{D} \Leftrightarrow \mathbf{A} = \mathbf{M} \cdot \mathbf{D} \cdot \mathbf{M}^{-1}$$

Du finner en skisse til et bevis i [vedlegget](#).

Eksempel 2.1: Undersøk om setningen stemmer når

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & -2 \\ -1 & 0 \end{bmatrix}.$$

Løsning: Dette er den samme matrisen som vi benyttet i Eksempel 1.1. Der fant vi ut at \mathbf{A} har egenverdier

$$\lambda_1 = 2 \text{ og } \lambda_2 = -1,$$

med tilhørende egenvektorer

$$\mathbf{v}_1 = t_1 \begin{bmatrix} -2 \\ 1 \end{bmatrix} \text{ og } \mathbf{v}_2 = t_2 \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Da kan vi sette opp

$$\mathbf{D} = \begin{bmatrix} \lambda_1 & 0 \\ 0 & \lambda_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 & 0 \\ 0 & -1 \end{bmatrix}.$$

Men hvilke verdier for t_1 og t_2 skal vi bruke når vi setter opp $\mathbf{M} = [\mathbf{v}_1 \quad \mathbf{v}_2]$? Det er faktisk helt likegyldig. Når vi senere skal sette opp \mathbf{M}^{-1} og deretter multiplisere sammen, vil t_1 og t_2 forkortes bort. Derfor setter vi ganske enkelt $t_1 = t_2 = 1$, slik at

$$\mathbf{M} = \begin{bmatrix} -2 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}.$$

Nå får vi:

$$\mathbf{A} \cdot \mathbf{M} = \begin{bmatrix} 1 & -2 \\ -1 & 0 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} -2 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -2-2 & 1-2 \\ 2+0 & -1+0 \end{bmatrix} = \underline{\underline{\begin{bmatrix} -4 & -1 \\ 2 & -1 \end{bmatrix}}}.$$

$$\mathbf{M} \cdot \mathbf{D} = \begin{bmatrix} -2 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} 2 & 0 \\ 0 & -1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -4+0 & 0-1 \\ 2+0 & 0-1 \end{bmatrix} = \underline{\underline{\begin{bmatrix} -4 & -1 \\ 2 & -1 \end{bmatrix}}}.$$

Dette stemmer med at $\mathbf{A} \cdot \mathbf{M} = \mathbf{M} \cdot \mathbf{D}$.

Når vi skriver en matrise \mathbf{A} på formen \mathbf{MDM}^{-1} , sier vi at vi *diagonaliserer* matrisen. Av eksemplet foran får vi:

Eksempel 2.2: Diagonaliser matrisen

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & -2 \\ -1 & 0 \end{bmatrix}.$$

Løsning: Vi vet fra forrige eksempel at

$$\mathbf{D} = \begin{bmatrix} \lambda_1 & 0 \\ 0 & \lambda_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 & 0 \\ 0 & -1 \end{bmatrix}$$

og at

$$\mathbf{M} = [\mathbf{v}_1 \quad \mathbf{v}_2] = \begin{bmatrix} -2 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}$$

slik at

$$\mathbf{M}^{-1} = \frac{1}{-2 \cdot 1 - 1 \cdot 1} \begin{bmatrix} 1 & -1 \\ -1 & -2 \end{bmatrix} = -\frac{1}{3} \begin{bmatrix} 1 & -1 \\ -1 & -2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -\frac{1}{3} & \frac{1}{3} \\ \frac{1}{3} & \frac{2}{3} \end{bmatrix}.$$

Da blir diagonaliseringen av \mathbf{A} :

$$\mathbf{A} = \mathbf{MDM}^{-1} = \underline{\underline{\begin{bmatrix} -2 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} 2 & 0 \\ 0 & -1 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} -\frac{1}{3} & \frac{1}{3} \\ \frac{1}{3} & \frac{2}{3} \end{bmatrix}}}.$$

Det kan virke temmelig klønete å skrive en matrise på en så komplisert form som vi har gjort ovenfor. Men neste setning med tilhørende eksempel antyder at omskrivningen kanskje kan være nyttig likevel.

$$\mathbf{A}^k = \mathbf{M} \cdot \mathbf{D}^k \cdot \mathbf{M}^{-1}$$

$$= \mathbf{M} \cdot \begin{bmatrix} \lambda_1^k & 0 & \cdots & 0 \\ 0 & \lambda_2^k & \cdots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & \lambda_n^k \end{bmatrix} \cdot \mathbf{M}^{-1}$$

Også her er beviset flyttet ut til et [vedlegg](#).

Legg merke til at vi beregner \mathbf{D}^k ved å opphøye alle egenverdiene langs hoveddiagonalen i k . Dette er en enkel operasjon, og er noe av grunnen til at diagonalisering viser seg å være et nyttig redskap.

Eksempel 2.3: Hva blir \mathbf{A}^{10} når

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & -2 \\ -1 & 0 \end{bmatrix} ?$$

Løsning: Istedenfor å multiplisere \mathbf{A} med seg selv 10 ganger, bruker vi resultatene fra Eksempel 2.2. Da får vi

$$\begin{aligned} \mathbf{A}^{10} &= \mathbf{M} \cdot \mathbf{D}^{10} \cdot \mathbf{M}^{-1} = \begin{bmatrix} -2 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} 2^{10} & 0 \\ 0 & (-1)^{10} \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} -\frac{1}{3} & \frac{1}{3} \\ \frac{1}{3} & \frac{2}{3} \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} -2 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} 1024 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} -\frac{1}{3} & \frac{1}{3} \\ \frac{1}{3} & \frac{2}{3} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -2048 & 1 \\ 1024 & 1 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} -\frac{1}{3} & \frac{1}{3} \\ \frac{1}{3} & \frac{2}{3} \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} \frac{2048}{3} + \frac{1}{3} & -\frac{2048}{3} + \frac{2}{3} \\ -\frac{1024}{3} + \frac{1}{3} & \frac{1024}{3} + \frac{2}{3} \end{bmatrix} = \underline{\underline{\begin{bmatrix} 683 & -682 \\ -341 & 342 \end{bmatrix}}} \end{aligned}$$

Prøv deg selv på en [oppgave](#).

Nå er du sikkert veldig spent på hva dette kan brukes til. Vi skal etter hvert se på:

- Løsning av systemer av [lineære, 1.ordens differenslikninger](#). Slike likningssystem dukker opp blant annet når vi skal lage matematiske modeller av hvordan dyrebestander som påvirker hverandre utvikler seg over tid.
- Løsning av systemer av [lineære, 1.ordens differenslikninger](#). Slike systemer forekommer ofte når vi lager matematiske modeller av størrelser som varierer kontinuerlig, og som påvirker hverandre. Dette er vanlig i fysiske systemer.
- Handtering av [kvadratiske former](#). Dette er en spesiell type andregradsuttrykk i flere variable. Vi skal spesielt se hvordan vi kan bruke egenvektorene som basisvektorer i et nytt koordinatsystem, der grafene blir lette å tegne.